

محمدامين ايمانجاني
مدیر مسئول

دولار که پنج هزار تومان شده بود، آقای روحانی لابد در اعتراض به این وضعیت رفتند توچال گردی. ما هم فکر کردیم عجب سوره عجیب و تکرارناپذیری؛ مردم تو چاله دلار و رئیس جمهور در توچال، یک بار هم در دولت سیزدهم به دلار ۴۰ هزار تومانی اعتراض کردیم به خیال اینکه اینجا دیگر ته خط پرواز ارز است، بی خبر از اینکه قرار است خداوند طول عمر بدهد و پرواز دلار را دوباره تماشا کنیم و حالا دلار هشتاد هزار تومانی، خدا را چه دیدی شاید... نه؛ خدا نکند.

با این سیاق، چنین یادداشت‌هایی دیگر کارکرد اعتراضی خود را از دست می‌دهند و بیشتر کارویژه تاریخ‌نگاری پیدا می‌کنند. احتمالاً زمانی می‌شود به این‌ها رجوع کرد و گفت در زمان‌های قدیم موجوداتی کار روزنامه‌نگاری می‌کردند که هم از دلار ۵ هزار تومانی تعجب می‌کردند و هم از دلار هشتاد هزار تومانی... شاید حتی بشود یک دوره درست کرد به نام تاریخ روزنامه‌نگاری گرانش قیمت دلارپژوهی.

کمدی درست کردن از ترازوی‌ها شاید خصلت دیرینه ایرانی‌ها باشد. این روزها در شبکه‌های اجتماعی که بگردید صفحات زیادی را پیدا می‌کنید که با همین دلار هشتاد هزار تومانی هم لطفیه ساخته‌اند؛ اما اشتباه نکنید زخم این ترازوی پابرجاست، آن کمدی حداکثر کار یک مختصر را می‌کند.

مردم با گوشت و پوست و استخوانشان زخم‌های ناسور دلار هشتاد هزار تومانی را لمس می‌کنند و آثار آن را در زندگی روزمره‌شان به وضوح می‌بینند. چه شد که به این جایگاه تماشاگری رسیده‌ایم؟

درباره دلایل سیاسی، اقتصادی و اقتصاد سیاسی دلار هشتاد هزار تومانی اهل فن زیاد حرف زده‌اند، هرچند اهل عمل کمتر کاری کرده‌اند. اینجا قرار نیست راه حل اقتصادی ارائه شود، نویسنده چنین تخصصی ندارد؛ اما از منظر افکار عمومی چه کاری می‌شود کرد؟

واقعیت این است که کار خاصی برای التیام این زخم نمی‌شود در رسانه انجام داد؛ اما بعضی کارها را می‌توان انجام داد که حکم نمک بر زخم را نداشته باشند که بیشتر کار خود مسئولان و دولتمردان از جمله رئیس جمهور محترم است. به این چند نکته توجه کنید.

۱- با مردم حرف بزنید؛ اول تلاش کنید برای این وضع راه حل‌هایی داشته باشید. اقی برای بیرون رفتن ترسیم کنید و بعد با مردم حرف بزنید، هم از علل وقوع این شرایط بگویید هم از افق روشن بگویید، واقعی و باورپذیر.

۲- حرف اضافه ممنوع؛ درست است که باید با مردم حرف زد؛ اما در موضوعش، آن‌ها که مسئول امر اقتصادند امروز از همه چیز حرف می‌زنند جز اقتصاد. وزیر اقتصاد که باید در حوزه اقتصاد پاسخگو باشد کارش جمله‌بندی با افای‌تی اف، فیلتینگ و... است. بقیه اعضای اقتصادی دولت هم وضع بهتری ندارند، یا حرفی نمی‌زنند یا اگر چیزی می‌گویند بازار را تحریک و تشجیع می‌کنند علیه مستضعفان.

۳- همایش‌ها را تعطیل کنید؛ یک پیشنهاد رایگان و صادقانه به دولتمردان، خصوصاً رئیس جمهور محترم این است که برخی از همایش‌ها را تعطیل کنید یا حداقل در آن شرکت نکنید یا اگر شرکت می‌کنید سخنرانی نکنید. تصویری که در ماه‌های اخیر در این همایش‌ها از شما ساخته شده، هیچ ربطی به رنج و درد مردم نداشته است.

۴- بر دهان متملق خاک پياشيد؛ اینکه وسط شرایط سخت اقتصادی - که لزوماً دلیلش دولت فعلی هم نیست - فیلمی از یک مقام ارشد منتشر می‌شود که همه‌اش متملق رئیس جمهور است را کجای دلمان بگذاریم؟ آقای رئیس جمهور که الحمدلله مسلط به آموزه‌های علوی و نبوی‌اند، حتماً خوانده‌اند که بزرگان دین ما سفارش کرده‌اند بر دهان متملق خاک پياشيد. جناب رئیس جمهور چنین تعریف و تمجیدهایی علاوه بر اینکه مردم را عصبی و ناراحت می‌کند، یک زنگ خطر را به صدا درمی‌آورد که نکند حلقه‌ای شکل گرفته که کارش تعریف و تمجید و متملق است و نمی‌گذارد شما کاستی‌ها را ببینید.

برخلاف وعده‌های مدیران
پس از گرانی خودرو، تولید
افزایش پیدا نکرده است

گشود خودروسازها یوچ در آمد

پایان ماه عسل جولانی؟

اعتراض‌ها به رادیکالیسم در سوریه آغاز شده است

تبعات سرکوب علوی‌ها و مسیحی‌ها
توسط تحریر الشام چیست؟
خوشه‌های خشم

جولانی

۲ جریان سیاسی با حضور مدیران دولتی و غیردولتی نشست خود را برگزار کردند

درباره ایده واحد تبریز که یک ترم است فضای متفاوتی برای بعضی رشته‌های این دانشگاه ایجاد کرده

سیاست‌مداران ایرانی این گزارش درباره کتاب خوانی در دنیا را بخوانند

کلاس‌ها را
به دل صنعت می‌بریم

خاطرات شفاهی
در صدر پر فروش‌های ۲۰۲۴